

Den nuværende næstældste Klasse er foreslaaet kaldt „*Officersklassen*“. Tilgang og Undervisning er beholdt i alt væsentlig som nu. Ved Afgangen foreslaas de bestaaede Elever udnævnt til Sekondløjtnanter (efter den nugældende Ordning vedbliver de at være Kornetter) i det halve Aar, i hvilket de skal gøre Tjeneste inden deres Udnævnelse til Premierløjtnant. Udnævnelsen er rimelig efter den Uddannelse, de har faaet, og medfører den Fordel, at de kommer bedre ind i deres fremtidige Tjeneste.

Den nuværende ældste Klasse er foreslaaet kaldt „*Spezialklassen*“, fordi den skal give en Del af de fra Officersklassen udgaaede Officerer den videregaaende Specialuddannelse, som er nødvendig for at kunne udfylde Stillingerne i Generalstaben, den højere Intendanturtjeneste, den tekniske Tjeneste o. s. v. Desuden giver Klassen Artilleri- og Ingeniørofficerer den supplerende Uddannelse, som er nødvendig i disse Vaaben. Kursus begynder nu som Regel hvert 3die Aar og varer 1—henimod 3 Aar. Dette medfører i de enkelte Aar en ret ulige stor Afgang fra Regimenterne o. l. til Skolen, hvilket ikke længere kan gaa an, naar Liniregimenternes Rammer bliver saa stærkt indskrænkede. Kursus maa derfor fremtidig, hvor det er muligt af Hensyn til Varigheden, begynde hvert andet Aar og med et mindre Elevental, hvorved Fraværelsen fra Regimenterne bliver mere jævnt fordelt paa de enkelte Aar. Dette medfører en mindre Forøgelse i Skolens Budget til flere Undervisningstimer.

Kursus til Kaptajn af Reserven og til Major — hvilke Stillinger efter Forslaget faar større Betydning end nu — afholdes bedst ved Officersskolen, fælles for alle Vaaben, og bør forbindes med kortere Kursus paa en af Skydeskolerne, Ride-skolen eller Pioner- og Telegrafskolen, alt efter det Vaaben, den paagældende tilhører.

Chefen for Skolen bør — for at man kan have det størst mulige Udvalg — kunne tages af et hvilket som helst Vaaben, og uden at Tallet i den paagældende Grad i dette formindskes, derfor „holdes ud over Tallet af de ved Vaabnene opførte“.

Til §§ 116—118.

Ændringerne i Bestridelsen af Regnskabsførertjenesten (se Bemærkningerne til §§ 5 og 9) har medført en meget betydelig Formindskelse af *Forplejningskorpsets* faste Personale, idet Intendantur og faste Underintendantur er helt bortfaldne, og Tallet i de højere Grader nedsat til det, der er absolut nødvendigt til Bestridelsen af den højere Intendanturtjeneste i Krig og Fred.

Af *Personale af Officiantgruppen* er kun det, der anvendes til Regnskabsfører- og anden Tjeneste ved Intendanturmyndigheder m. v. (herunder ogsaa Munderings- og Inventariedepotet med dets jydsk Filial) nævnt her. De tilgaar fra Vaabnene.

Personalets Anvendelse fremgaar af Skema VI.

Reserveregnskabsførere (se nedenfor) træder i Stedet for de nuværende Reserveintendantur.

Den Skrædermester, der nu haves som „Officiant“, er bortfaldet.

Til §§ 119—121.

Tilgangen af *værnepligtige* til Forplejningskorpset er nedsat fra 50 til 40 Mand, og den første Uddannelse fra 125 til 90 Dage.

Af Regnskabsførere ved den mobiliserede Hær vil behøves ca. 130, hvoraf ca. 30 haves i Fredstid som Befalingsmænd af Officiantgruppen. De øvrige maa skaffes paa lignende Maade som nu ved Uddannelse af værnepligtige til Reserveregnskabsførere.